

Trong câu chuyện Phúc Âm I-n-tr-ơ, chúng ta đã biết sự chết là kẻ thù lớn nhất của con người. Dù không muốn đi đến, cái chết bao giờ cũng đi đến với chúng ta. Cái chết có thể đến với chúng ta bất cứ lúc nào và điều kinh khủng nhất của sự chết là chúng ta không biết bên kia cái chết có gì? Có thể đi đến với cái chết mà không sợ hãi, chúng ta phải có đức tin vào cuộc sống đời sau hay nói đúng hơn niềm tin vào sự phục sinh hay sống lại. Nếu sự chết là kẻ thù lớn nhất của con người thì sự sống lại chính là hy vọng lớn nhất của con người.

Quý vị có tin vào sự phục sinh không? Quý vị có tin là người chết sẽ sống lại không? Nói đến việc người chết sống lại người ta thường nghi ngờ và đặt câu hỏi, chúng ta sống ngày nay mà ngày xưa cũng vậy. Thánh Phao-lô đã đi đến với những người đặt câu hỏi người chết sống lại cách nào lý thuyết xác đâu mà sống lại? Và ông đã trả lời như sau:

Câu hỏi thật ngây ngô, khi anh em gieo giống, nếu hạt giống không chết đi thì sẽ không bao giờ nảy mầm sống lại, cây non từ hạt giống mọc lên trông khác hẳn hạt lúc hạt đậu lúc gieo xuống đất. Đức Chúa Trời cho nó hình thành theo ý Ngài, mới tạo ra hạt giống sinh ra một loài cây; sự sống lại của người chết cũng thế, chết là thân thể hư nát nhưng sống lại là thân thể không hư nát, chết là thân thể xác chết nhưng sống lại là thân thể thần linh, vì đã có thân thể xác chết thì tất nhiên cũng có thân thể thần linh. Tôi xin cho anh em hủy bỏ niềm nghi ngờ, chúng ta sẽ không chết như những vật thể hữu hình bị phân hóa trong giấy lát, trong chóp mọt, khi có tiếng kèn cuối cùng, vì kèn sẽ thổi. Người chết sẽ sống lại với thân thể không hư nát nữa và chúng ta, những người còn sống sẽ được biến hóa (Thi I Cô-rinh-tô 15:35-52)

Câu trả lời của sự đời Phao-lô trong Thánh Kinh cho thấy rằng sự sống lại của con người cũng giống như cái cây phát xuất từ một hạt giống, hạt giống chết đi thì cây mới mọc lên được và cây mọc lên với sự sống từ trong hạt giống hoàn toàn khác với hạt giống. Cây đậu khác hẳn với hạt đậu, cây lúa khác hẳn với hạt lúa. Dù cả hạt và cây đậu là một. Sự sống lại của con người cũng giống như vậy, con người chúng ta sẽ sống lại với một thân xác mới như thân xác của Chúa Giê-xu sau khi Chúa sống lại. Nhưng vật sở trên người Chúa vẫn còn vì Chúa đã bỏ sự đời Tô-ma đến rồi vật sở đó. Nhưng đó là một thực tế bất khả nghi ngờ với thực tế xác sau khi chết và đó cũng là điều mà sự xảy ra cho tất cả mọi người như là Chúa đã dạy: "Trong giây lát, trong chóp mọt sẽ có tiếng kèn cuối cùng vì kèn sẽ thổi, người chết sẽ sống lại với thân thể không hư nát nữa và chúng ta những người còn sống sẽ được biến hóa."

Khi Huy-n là sách cuối cùng trong Thánh Kinh cũng cho biết: "Biến trao trả các thi hài nằm trong lòng biển, tể vong và âm phủ cũng giao nộp người chết chúng giam cầm." Thiên Chúa là Đấng tạo dựng muôn vật, mọi loài vật chết không có gì cả, dĩ nhiên Ngài có thể thu nộp những

đám tro tàn, nhưng thây xác đã tan vào lòng biển, và lòng nhưng thú vật khác đã tái sinh con người. Vì nđ chính là chức của nđ có sự sống lại của thân xác. Sđ Phao-lô cũng đưa vào suy luận rằng tình của con người cho thấy rằng sự sống lại của con người là điều chắc chắn xảy ra, nếu không sự vô lý vô cùng. Ông nói, “Nếu người chết không sống lại chúng ta cần ăn uống thây thối vì ngày mai chúng ta sẽ chết!” Đó là lý luận của những người không buông thả, cho rằng chết rồi là hết. Nói khác đi, nếu không có đời sau, nếu không có sự sống lại thì đời gì có niềm tin, đời gì sống nhân từ, ân hậu, cần sống buông thả hàng ngày vì chúng ta sẽ chết vì chết rồi là hết. Nhưng thây quý vì đó là lý luận của những người không đáng cho chúng ta tin. Thánh Kinh đã nói tiếp ngay sau đó rằng đối với người ta mê hoặc: “Giao thiệp với người xấu anh em sẽ mất hết tính tốt. Nhưng đối với người ta mê hoặc chỉ trong ngày, hãy ăn, hãy uống, vì ngày mai chúng ta sẽ chết!” Đó là lý luận của những người không biết chân lý và phớt lờ chân lý. Thật ra bằng chứng mạnh mẽ nhất cho thấy vì vậy con người sẽ sống lại là sự kiện Chúa Giê-xu đã sống lại. Sđ Phao-lô viết:

Nếu người chết không sống lại Chúa Cơ-u-thô cũng đã không sống lại. Nếu Chúa Cơ-u-thô không sống lại, thì việc sống lại của chúng tôi vô ích và đức tin anh em mất nền tảng, nếu chúng ta chỉ hy vọng nơi Chúa Cơ-u-thô với đời này mà thôi thì trong cơn loạn chúng ta là những người bất hạnh hơn hết! (Thư I Cô-rinh-tô 15:13-14, 19)

Thật đúng như vậy, nếu Chúa Giê-xu không sống lại, hay nói đúng hơn, nếu người chết không sống lại, thì tất cả niềm tin đó đều không có giá trị. Thánh Kinh viết tiếp:

Chúa Cơ-u-thô thật đã sống lại, Ngài sống lại đầu tiên trong muôn triệu người sẽ sống lại (Thư I Cô-rinh-tô 15:20)

Trở lại cho những tín hữu có người thân qua đời và họ buồn rầu thất vọng, Thánh Phao-lô viết:

Thưa anh em chúng tôi muốn anh em biết sự phân của những người đã khuất để anh em không buồn rầu như người tuy vậy, chúng ta đã tin Chúa Giê-xu chịu chết và sống lại thật nhiên cũng tin Đức Chúa Trời sẽ đem những người qua đời trong Chúa Giê-xu cùng trở lại với Ngài. Chúng tôi xin tin cho anh em biết rằng của Chúa, chúng ta là người còn sống và đang sống đến ngày Chúa trở lại sẽ không đi trước những người qua đời, vì khi có tiếng truyền lệnh, tiếng của thiên sự trở về và tiếng kèn của Đức Chúa Trời, chính Chúa sẽ giáng xuống, lúc ấy những người qua đời trong Chúa Cơ-u-thô sẽ sống lại trước hết. Sau đó chúng ta những người còn sống trên mặt đất sẽ cùng với họ cất lên trong đám mây, để nghênh đón Chúa giữa không gian (Thư I Tê-sa-lô-ni-ca 4:13-17)

Thánh Kinh dạy thật đầy đủ và rõ ràng về việc người chết sống lại và chính chúng ta, sâu kín trong tâm hồn chúng ta cũng biết rằng chết rồi không phải là hết. Thánh Kinh dạy: “Phải con người là phải chết một lần rồi sau đó chịu phán xét.” Thánh Kinh sau khi nói “biên trao trả các thi hài nằm trong lòng biển và mọi người sẽ sống lại,” cho biết rằng: “Mọi người sẽ bị xét xử!”

Phải ra tòa, đứng trước tòa án là điều không ai muốn xảy ra cho mình. Thánh Kinh, Lời của Thiên Chúa khẳng định cho chúng ta biết rằng, nếu chúng ta không ăn năn và quay trở lại tôn thờ Chúa, chúng ta sẽ không tránh khỏi tòa án và hình phạt của Ngài. Thánh Kinh dạy:

Những kẻ hèn nhát, vô tín, hèn hạ, sát nhân, gian dân, tà thuật, thối tha, tặc tử và dối trá đều phải hạ địa ngục, đó là chết lần thứ hai (Khai Huyền 21:8)

“Chết lần thứ hai” không phải là lời nói ví von như những là một sự thật sẽ xảy ra cho những người phạm tội và kẻ ác trên cõi đời của Thiên Chúa. “Chết lần thứ hai” là cái chết tâm linh, đi đến xa cách một Chúa. Con người không phải có thân xác mà còn có phần linh hồn, linh hồn bất diệt và linh hồn chúng ta sẽ đi về đâu, sẽ sống ở đâu, tùy nơi quyết định của chúng ta hôm nay. Ngay cả những người vô thần mà còn tin có đời sau, còn nghĩ đến những phạt, chúng ta lại càng nên chú ý hơn nữa về niềm tin, về sự thờ phượng của Thiên Chúa, về giá trị của linh hồn. Chúa Giê-xu phán:

Nếu một người chỉ tìm kiếm cõi thế gian thì có ích gì, vì không có gì đánh đổi được linh hồn (Phúc Âm Ma-thi-ơ 16:26)

Chúng ta dành quá nhiều thì giờ cho cuộc sống thân xác nên người này như người kia có dành giây phút nào cho linh hồn, cho cuộc sống tâm linh không?

Mục sư Nguyễn Văn Thanh

Chủ trì Chương Trình Phát Thanh Tin Lành